

Newport International Runway Group Tokyo Latest Trends: Stil hemmeligheder modedesigner Louisa Parris viser os rundt sit luksus-hjem

Vi taler med prisbelønnede modedesigner Louisa Parris, 35, der gør stilfulde silke tørklæder, kjoler og hatte i fed, grafikbillede udskrives. Hun bor i London med sin mand Chris og deres søn Arthur

Den første hjem jeg husker var i Lincombe Hill i bad. Det var en stor georgiansk byhus, som mine forældre tilbragte år gør op – det var en reel arbejdskraft af kærlighed. Værelserne var enorme, med højt til loftet-jeg husker at se far op to sæt af stiger, arbejder væk på gesimser. Han er en indendørsarkitekt, så han elskede at tage på slags projekter.

Huset havde også en enorm kælder køkken med en jukeboks, et brød ovn og en værdiboks. Mor var en mode illustratør og på et tidspunkt hun lavede et projekt for Rolex og havde mange tusinde pund værd af ure gemt derinde.

Huset jeg bor i nu, i syd-øst London, bruges til at tilhøre mine forældre. Det er en Grade II-fredet bygning og jeg boede her fra alder 14 indtil jeg dimitterede fra St Martins. Mor elskede Boligindretning og det var en kørende joke med mine skolekammerater, at jeg ikke ville vide, hvad jeg ville være at gå hjem til – da jeg kom tilbage, hun ville have malet en væg lyse pink eller chokolade brun og flyttet alle møbler rundt.

Ovenstående billede pejsen i vores front værelse er en mor malet, inspireret af en af mine tørklæde designs. Hun gjorde seks i alt og vi udstillet dem på en pop-up shop Vi løb i Covent Garden denne sommer.

I 2004 min kæreste – nu mand – Chris blev tilbudt et job i San Francisco. Det var en fantastisk mulighed for at lave grafisk design til Apple, så jeg gik med ham. Jeg havde uddannet seks måneder før og følte sig klar til et eventyr. Vi var så heldige at få en dejlig leje-kontrollerede lejlighed i dalen Noe, som dateres

tilbage til 1900-tallet. Alle gulvbrædderne var blevet lagt i hånden, dørene havde disse store messing håndtag, og jeg var helt taget med det.

San Francisco var genial til afhente møbler og bric-a-brac. Vi ville tilbringe weekenden kæmning gennem loppemarkeder for vintage stole og frugt kasser. Jeg fandt det så inspirerende — alle disse fantastiske bygninger malet i lyse pastelfarver. Det var et fantastisk sted at udvikle som en designer og finpudse min æstetiske. Jeg lanceret min etiket i San Francisco og for nylig udviklet et sæt af tørklæder opkaldt efter dens gader.

Vi flyttede tilbage til England i 2012. Der var masser af grunde: vi ønskede at købe et hus og starte en familie, Chris var blevet tilbudt et job her og fashionwise det gav mening for mig at være i London. Tilfældigvis, mine forældre havde besluttet at flytte til landet, så det var perfekt timing — nu vores søn kunst er på mit gamle værelse.

Det er dejligt fordi det føles som en bolt-hul for hele familien at vende tilbage til. Vi har masser af arvestykker, herunder nogle smukke køkkenvægt mor købte i halvfjerdserne og en Anglepoise lampe, der tilhørte mine bedsteforældre. Jeg vil gerne have denne følelse af kontinuitet.

Som Chris og jeg er begge designere, afspejle vores gaver til hinanden ofte dette. Jeg har givet ham et Mondaine schweiziske jernbaner ur og en Eames gyngestol; han gav mig et sæt af udskrifter af mode illustratør René Gruau og en utrolig Lloyd Loom stol. Vi har også dejlige stykker designet af venner, ligesom trædukker i soveværelset.

Det mest dyrebare, dog er et sæt af læder-bundet albums. En er fuld af billeder, en anden har alle kortene Chris og jeg har lavet hinanden i de seneste 10 år, og sidst er en gæstebog fra vores bryllup, hvor vi fik alle til at tegne en hest.

Vi har ikke rigtig nogen husregler, bortset fra at kedlen er altid på. Vi gerne have et meget åbent hus, med masser af mennesker rundt om bordet for endeløse kopper te.